

Jeroen Kummer

Zicht op de Prinsenstraat, hoek Burgwal in Kampen, begin 20ste eeuw. Het pleintje ter plaatse is een zogeheten *rooilijnplein*: de terugwijkende bebouwing richting Burgwal volgt de rooilijn van de middeleeuwse stadsmuur. Collectie SNS Historisch Centrum/Frans Walkate Archief, Kampen.

OMSTREEKS 1905 (?)

bij de monding van de Prinsenstraat in Kampen

de straat die het omlijstte, ligt er nog:
het tafereel met kinderen op klompjes,
nieuwsgierig zoekend in de zoeker
naar hun eigen eeuwigheid,

die uitbleef, uiteraard, behoudens
in dit zich open- en weer dicht-
doen van de sluiters, star en lukraak
licht op het poserend ogenblik,

korrelig, zwart-wit, maar vastgelegd.
even *gratuit* en willekeurig
doet het verstijfd tableau zich voor
als echt, doorbloed, de werkelijkheid.

neutraal, bezet, geen wereldoorlog
te bekennen nog, wel geldnood, wrok,
begeerte, argwaan, de groezelige lucht
van slecht gewassen jongenskleren.

een autoloze stilte liefkoost
krotwoningen, tot aan de Koornmarktspoort,
de kar, het trekpaard, linnen schort
vergaan, de kreet ook van de visboer.

zelfs die kleuters zijn al dood,
allang, allang. tot op het bot
verslijt het leven, het vlees is gras
geworden, gemaaid de schoven oogst.

anders, maar essentieel eender
staat het mensdom, doorheen de tijd,
te kijk, of toegedekt met vloeiblad
in een album, of hier en nu.

dat malle boogbrugje onspannt nog steeds
de Burgel, in de oude rooilijn
van de stadsmuur schuilt het plein,
een nieuwe herfst vergeelt de bomen.